

בלילה כל האורות מתכנסים בלב כדי שלא יראו את החיצונים

**וְתָרְעִין דְּלָבָא, אֵינוֹן עֵינֵינוּ מִסְתַּתְמִין, בְּגִין דְּלֹא
מִסְתַּכְּלִין בְּאֵלֵין מְזִיקִין, דְּאֵינוֹן לִילִית** [קנג] ואלו

שערי הלב שהם העיניים הם נסתמים בעת השינה בכדי שהם לא יסתכלו באלו המזיקים

השולטים בלילה. **וְלֹא שְׁלֹטִין בְּנְהוּרִין דְּלָבָא** [קנד], **דְּאֵינוֹן**

מְלָאכִים דְּמִתְפַּשְׁטִין בְּכָל אַבְרִים, פְּעֻנְפִין דְּאֵילָנָא

לְכָל סְטָרָא ואורות הלב שהם כוחות הנפש שהם אלו המלאכים המתפשטים במשך

היום בכל האברים כמו ענפי האילן המתפשטים לכל צד. **בְּהֵוָּא זְמָנָא אֵינוֹן**

פְּלָהוּ נְהוּרִין סְתִימִין בְּלָבָא, וּמִתְפַּנְשִׁין לְגַבִּיהָ, (ישעיה סא)

כְּיוֹנִים אֶל אַרְבוּתֵיהֶם באותו הזמן של הלילה כל אורותיהם נעלמים בלב

ומתכנסים אליו בכדי שהם לא יראו את החיצונים השולטים בלילה, והם כדוגמת היונים

הנאספים אל פתחי השוכך שלהם. **כְּנָח וְאַתְתִּיהָ, וְכָל מִין וּמִין,**

דְּעָאֻלוּ עִמֶּיהָ בְּתִיבָה וכדוגמת נח ואשתו וכל מין ומין שנכנסו עימם לתיבה

שהם הסתתרו מפני המזיקים הנקראים מי המבול [קנה] (רמ"ק).

אור הרשב"י

למטה עם הגוף. אמנם מה שהיתה הנפש

מתפשט תוך הגוף בשם"ה גידין שהוא דם

בסוד כי הדם הוא הנפש עתה מסתלק משם

ונאמר אני ישנ"ה בגימ' שס"ה כי השס"ה

גידין של דם הוא מהנקבה הנקרא אני והם

הישנים ומסתלק כל כח הנפש בתוך הלב

לבדו. ובה תבין למה האדם מתעורר תכף

מתוך שינתו כי אין לו צורך רק שיתפשט מן

[קנג] היהל אור גורם בגין דלא יסתכלון בהון

אלין מזיקין דשלטין בליליא.

[קנד] היהל אור לא גורם ולא שלטין בנהורין

דלבא אלא הוא גורם ונהורין דלבא דאיונון

מלאכין.

[קנה] ובענין זה איתא בעץ חיים – שער ה'

פרק ה' וז"ל: וז"ס בידך אפקיד רוחי כי הרוח

עולה בסוד מ"ן למעלה אך הנפש נשארה

הלימוד היום

לע"נ ר' יוסף ועקנין זצ"ל

וּמִזִּיקִין דְּמִתְגַּבְּרִין עַל כָּל אַבְרִים דְּגּוּפָא, כְּמִי טּוֹפָנָא

דְּגַבְּרוּ עָלֶיהָ ט"ו אָמָה וְהִנֵּה הַמִּזִּיקִים שֶׁמִּתְגַּבְּרִים עַל כָּל אַבְרִי

הַגּוֹף בְּלִילָה, הֵם כְּמוֹ מִי הַמְּבּוּל שֶׁהִתְגַּבְּרוּ וְעָלוּ חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה אָמָה מֵעַל רֹאשֵׁי הַהָרִים,

בְּגִין דְּחָב בִּי"ה, וְאַסְתִּלַּק י"ה מִן גּוּפָא [קנן], וְאַשְׁתָּאֵר

אַלֵּם, בְּלֹא רֵאִיָּה וְשְׁמִיעָה וְרִיחָא וְדִבּוּר וְטַעַם הַדָּבָר הוּא, שְׁבַעַת

הַשִּׁינָה מִסְתַּלְקוֹת שְׁתֵּי הָאוֹתִיּוֹת י"ה מֵהַגּוֹף שֶׁהֵם סוּד צֶלֶם אֱלֹהִי"ם, וְנִשְׁאָרוֹת מֵהֶם רַק

אוֹתִיּוֹת אֱלֹהִים מִשֵּׁם אֱלֹהִי"ם, וְלִכְּן נִשְׁאָר הַגּוֹף בְּלֹא כַח רֵאִיָּה וְשְׁמִיעָה וְרִיחַ וְדִבּוּר (יֵהָל

אוֹר). וְרִזָּא דְּמִלָּה, (תַּהֲלִים לט) נֶאֱלָמְתִּי דּוּמִיָּה (הַחֲשִׁיתִי מְטוֹב וְכֹאבִי

נֶעֱכָר), דּוּמִיָּה: דּוּ"ם י"ה וְסוּד הַדָּבָר הוּא מִשְׁכַּח 'נֶאֱלָמְתִּי דּוּמִיָּה', וְתִיבַת דּוּמִיָּה

הִיא אוֹתִיּוֹת דּוּם י"ה מֵאַחַר שֶׁבְּלִילָה דּוּמִיָּם מֵהָאָדָם אוֹתִיּוֹת י"ה מֵאֱלֹהִי"ם וְעִי"כ הַגּוֹף הוּא

אור הרשב"י

הַלֵּב מִפְּנֵי מִי הַמְּבּוּל הֵם הַמִּזִּיקִין. וְהַעֲנִין כִּי
בְּהִיּוֹתָהּ מִתְּפַשֶּׁט נֶאֱחָזִים בָּהּ וּבְהַסְגִּירָהּ אֵין
מִי שִׁיכּוֹל לִינֵק מִשֵּׁם בְּסוּד גֵּן נַעוֹל אַחוּתִי
כֻּלָּה גַל נַעוֹל מֵעֵין חֲתוּם וְהַבֵּן זֶה בְּסוּד חוֹתֵם
בְּתוֹךְ חוֹתֵם שְׁצִירֵךְ לִינֵן כְּדִי שְׁלֹא יִתְנַסֵּךְ.
וְהַבֵּן אֵיךְ קֵרָא לְכוּחוֹת דְּנַפֵּשׁ מֵלֹאכִים שֶׁהֵם
וּוּרִידֵי הָדָם שְׁלוּחֵי הַנֶּפֶשׁ לְהַחְיֹת הַגּוֹף וְהֵם
בְּחַי"ה הָאוֹתִיּוֹת כְּנֹזֵכֶר בְּתִיקוּנֵם דְּכ"ג אֵית
מֵלֹאכִין דְּמִשְׁמֶשֶׁן לֵאלִילִין נִקְוִדִין וְאִינוּן
אַתּוּן.

[קנן] הִיחַל אֹר גּוֹרֵם בְּגִין דְּאַסְתִּלַּק י"ה מִן
גּוּפָא וְהוּא לֹא גּוֹרֵם בְּגִין דְּחָב בִּי"ה וְאַסְתִּלַּק
י"ה מִן גּוּפָא.

הַלֵּב בְּתוֹךְ הַגִּידִין וְזֶה סִיבַת אָדָם הַמִּצְטַעֵר
כְּשִׁידוֹ מוֹנַחַת עַל לְבוֹ בְּשִׁינָתוֹ כִּי הַנֶּפֶשׁ אֵינָהּ
יְכוּלָה לְדַפּוֹק ע"י הָדָם בְּשֹׂאֵר אֵיבְרִים וְאִז
הָאָדָם צוֹעֵק וְאִינוּן יְכוּל לְקוּם מֵאִלּוּ עַד
שִׁיקְרָאוֹהוּ וְיַעֲוֹרֵר נַפְשׁוֹ וְאִז יְכוּל לְהַתְּפַשֵּׁט
בְּאֵיבְרֵיו בְּכַח חוּזֵק הַקְּרִיאָה.

וּז"ס פ' פִּנְחָס דף רכ"ב כִּי בְּלִילָה תִּרְעִין דְּג"ע
סְתִימִין דְּאִינוּן עֵינִין דְּלֹבָא כְּגִוּוּנָא דְּתִיבַת
נַח דְּכָל נְהוּרִין סְתִימִין בְּגִוּוָּה וְאִינוּן מֵלֹאכִין
דְּמִתְּפַשְׁטִין בְּכָל אֵיבְרֵי דְּגּוּפָא כּוּלְהוּ סְתִימִין
בְּלֹבָא כִּי הַנֶּפֶשׁ יֵשׁ בָּהּ אַחִיּוּהָ לְהַקְלִיפּוֹת
בְּהִיּוֹתָן בְּלִי רוּחַ בְּסוּד גַּם בְּלֹא דַעַת נַפֵּשׁ לֹא
טוֹב לִכְן נִסְגָּרָת וְנִסְתַּמְתָּ הִיא וּבְכּוּחֶיהָ תוֹךְ

הַלִּימוּד הַיּוֹמִי

לע"נ ר' יוסף ועקנין זצ"ל

בסוד אל"ם מכל חושיו. כִּהְהוּא זְמַנָּא, חֲמִשׁ עֶשְׂרֵה אֲמָה, נִבְרְו
 מִזִּיקִין עַל גּוּפָא. וְאֵינּוּן כְּכִסְלָא לְעוֹנָיָא [קנז] ולכן באותו הזמן
 המזיקים מתגברים על הגוף כשיעור חמש עשרה אמות כנגד בחינות י"ה שהסתלקו ממנו,
 ואלו המזיקים מקיפים את האדם כמו התלם המקיף את הערוגה. (דף רכ"ב ע"ב)•

הנשמה שולחת את רוחו של האדם בעת השינה כדי שתעלה ותתחדש במלכות
 וּכְגֻוּנָא דְנַח, שָׁלַח אֶת הַיּוֹנָה בְּשְׁלִיחוּתֶיהָ. אוֹף הָכִי
 שָׁלַח נְשָׁמָתָא בְּאָדָם. רוּחִיהָ בְּשְׁלִיחוּתֶיהָ וכמו
 שנח שלח את היונה לעשות את שליחותו ולראות אם יבשו המים, כך גם שולחת הנשמה
 של האדם את רוחו בשליחות בעת השינה בכדי שהיא תעלה ותתחדש במלכות בסוד
 'חדשים לבקרים'. וּבְגִין דָּא צָרִיךְ בַּר נָשׁ לְפַקְדָּא לָהּ
 בְּמַטְרוֹנִיתָא ומשום כך צריך האדם להפקיד את רוחו במלכה שהיא השכינה.
 הִדָּא הוּא דְכְּתִיב (תהלים לא) בִּידֶךָ אֶפְקִיד רוּחִי וזהו מש"כ 'בידך

אור הרשב"י

– ליתני קיטמא נהילא ונהדר אפורייה,
 ובצפרא חזי כי כרעי דתרנגולא. האי מאן
 דבעי למחזינהו – ליתני שילייתא דשונרתא
 אוכמתא בת אוכמתא, בוכרתא בת
 בוכרתא, וליקליה בנורא ולשחקיה ולימלי
 עיניה מניה, וחזי להו. ולשדייה בנובתא
 דפרזלא ולחתמיה בגושפנקא דפרזלא
 דילמא גנבי מניה. ולחתום פומיה כי היכי
 דלא ליתזק. רב ביבי בר אביי עבד הכי חזא
 ואתזק. בעו רבנן רחמי עליה ואתסי.

[קנז] כדאיתא בברכות דף ו' עמוד א' תניא,
 אבא בנימין אומר: אלמלי נתנה רשות לעין
 לראות, אין כל בריה יכולה לעמוד מפני
 המזיקין. אמר אביי: אינהו נפישו מינן, וקיימי
 עלן כי כסלא לאוניא. אמר רב הונא: כל חד
 וחד מינן, אלפא משמאליה ורבבתא
 מימיניה. אמר רבא: האי דוחקא דהוי בכלה
 – מנייהו הוי; הני ברכי דשלהי – מנייהו; הני
 מאני דרבנן דבלו – מחופיא דידהו; הני כרעי
 דמנקפן – מנייהו. האי מאן דבעי למידע להו

הלימוד היום

לע"נ ר' יוסף ועקנין זצ"ל

אפקיד רוחי' שהוא ר"ת באר להורות שצריך להפקיד את רוחו בבאר העליון שהוא יסוד דנוק'. **וְאִם הִיא אֲסִירָא בְּחוּבוֹי דְּנוּפָא, בִּידָא דְּחַיִּילִין דִּיצַר הָרַע, מַה פְּתִיב** [קנט], **בִּידָךְ אֲפָקִיד רוּחִי פְּדִית אוֹתִי יְהוָה אֵל אֲמַת** ומה שהיה הרוח אסור בגופו בידי החיילים של היצר הרע אז מה כתוב בה עכשיו, 'בידך אפקיד רוחי פדית אותי ה' אל אמת', דהיינו שיפדהו הקב"ה מהם ואז תעלה רוחו אל המלכות בסוד הפקדון וההתחדשות (יהל אור).

חלום אחד מששים בנבואה

וְעוֹד בְּזִמְנָא [קנט] **דְּאִיהִי חַיִּיבַת, מַה פְּתִיב בְּרוּחִיהָ,** (משלי יא) **יָד לֵיד לֹא יִנְקָה רָע** אמנם בזמן שהרוח חייבת ע"י עוונותיה אז מה נאמר בה, 'יד ליד לא ינקה רע'. **דְּאֲזִיל מִיַּד לֵיד, בְּמִשְׁרִיין דִּיצַר הָרַע, דְּשִׁרְיִין עָלֶיהָ בְּחוּבוֹי דִּילִיהָ, וְזֶרְקִין לִיהָ מֵאַתָּר לְאַתָּר** כי אז הוא הולך מיד ליד באלו המחנות של היצר הרע ששורים עליו בגלל עוונותיו והם זורקים אותו ממקום למקום בכף הקלע. **וְהֵאֵי אִיהוּ דְּאֲחִזִּי גְרַמִּיהָ בְּמִדִּינָה אַחֲרַת, אוּ בְּמַלְכוֹ אַחֲרָא, וּלְזִמְנִין בְּאַשְׁפָּה, כְּפּוּם חוּבוֹי** ולכן רואה האדם את עצמו בחלומו כשהוא נמצא במדינה אחרת או שהוא במלכות אחרת ופעמים הוא רואה את עצמו באשפה שהוא המקום

אור הרשב"י

[קנט] היהל אור גורם ומה דהוה אסירא גירסתו ובזמנא. **וְהֵאֵל אִיהוּ דְּאֲחִזִּי גְרַמִּיהָ בְּמִדִּינָה אַחֲרַת, אוּ בְּמַלְכוֹ אַחֲרָא, וּלְזִמְנִין בְּאַשְׁפָּה, כְּפּוּם חוּבוֹי** וכו'.

הלימוד היומי

לע"נ ר' יוסף ועקנין זצ"ל